

Illyés Dániel (SZTE Szent Imre Szakkollégium)

Cyberbullying, mint jogilag szabályozható társadalmi viszony?

Egy olyan folyamatosan súlyosbodó társadalmi problémáról beszélünk, ami rengeteg fiatalok önkétségéért felelős. Ez a probléma a cyberbullying. Napjainkban a technikai fejlődésnek köszönhetően az online világ egyre gyakrabban összemosisdik az úgymond „offline” világgal. Ennek természetesen rengeteg előnyét élvezzük, habár hátrányaiból sincs túl kevés. Előadásomban arra keresem a választ, hogy Magyarországon jelen társadalmi viszony jogilag szabályozható e vagy sem.

A téma időszerűségét a már 2011-2012-ben elvégzett TABBY (Threat Assessment of Bullying Behavior among Youth) kutatás is hangsúlyozza. Ebben részt vett Magyarország is. Magyarország részéről az ESZTER Alapítvány, az Országos Kriminológiai Intézet és a MTA Szociológiai Intézet közreműködésével jött létre. A kutatás eredménye rámutatott arra, hogy a magyar diákok jelentős része érintett a cyberbullying valamelyik formájában, viszont ugyanakkor a prevenció szükséges és lehetséges. Ennek ellenére jogalkotói lépés vagy országos szintű prevenció program bevezetése eddig még nem történt. Ezt a kutatást szeretném majd ismertetni.

Szeretném megmutatni azokat a társadalmi, illetve jogi gátakat, melyek miatt ez ekkora vakfoltot képez Magyarországon. A magyar fiatalok körében ugyan nem történt olyan, nagy nyilvánosságot kapott eset, ahol egyértelmű lett volna a kapcsolat az cyber-megfélemlítés és az öngyilkosság között, maga a jelenség azonban egyre elterjedtebb és valós fenyegetéssel él a magyar fiatalokra nézve.

Gyórfy Villő Tímea (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A társas támogatás szerepe a szív-és érrendszeri betegségek rizikóészlelésében

A szív-és érrendszeri betegségek központi napirendi témát képeznek magas előfordulási arányuk miatt, mind az orvostudományban, mind az egészségpszichológiában is. A megfelelő prevenció és támogató programok kidolgozása céljából fontos a személyek rizikóészlelésének feltérképezése a betegséggel kapcsolatban. A társas támogatásnak kiemelkedő szerepe van a betegségek megelőzésében, a gyógyulásban és a rehabilitációban is. Ezért vizsgáltam a társas támogatás és a rizikóészlelés összefüggéseit. Célkitűzéseim közé tartozott a társas támogatás együttjárásának feltérképezése a kardiovaszkuláris betegségekkel kapcsolatos sérülékenységgérzéssel, aggodalommal, valamint a szubjektív jólléttel. Emellett elemeztem még a nemek közti különbséget a családi és baráti támogatás szempontjából. Hipotéziseim tesztelésére a Multidimenzionális Társas Támogatás (Papp-Zipernovszky – Kékesi – Jámbori 2017) és kiegészítésképpen az Egészségügyi Klíma Kérdőívet (Williams – Grow – Freedman – Ryan – Deci 1996) is alkalmaztam. Az eredmények azt

mutatják, hogy a társas támogatás és a kardiovaszkuláris betegségekkel kapcsolatos sérülékenységerzés és aggodalom között feltételezhető a kapcsolat. Ez arra világít rá, hogy érdemes lenne a rizikóészleléses vizsgálatok és a prevenció kialakításába beemelni a társas kapcsolatok szempontját is. Fontos lehet a személyes kapcsolatok feltárása a minél személyre szabottabb prevencióstratégia kidolgozásában.

Dávid Ildikó (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Poszttraumás növekedés és értelemkeresés a gyászoló felnőttek körében

Előadásomban az alapképzésen benyújtott szakdolgozati kutatásomat szeretném bemutatni, melyben a gyászoló felnőttek körében tapasztalt poszttraumás növekedés és az élet értelmességének összefüggéseit vizsgáltam egy online kérdőívcsomag segítségével. A poszttraumás növekedés fogalma ugyan idegenül csenghet, a jelenség maga azonban mélyen beleszövődött mind a köztudatba, mind a filozófiai és irodalmi gondolkodásba. A veszteségekkel és nehézségekkel való megküzdésben rejlő lehetőségeket már nagyon régen felismerték, napjainkban pedig pszichológiai kutatások népszerű tárgyává vált. Számos megrázó életeseményt megélt személy beszámol arról, hogy – a természetesen figyelmen kívül hagyhatatlan negatív következmények mellett – pozitívan változott a viszonyuk önmagukhoz, másokhoz és a világhoz. Gyakran megemlítik például, hogy a trauma feldolgozása által jobban értékelik saját életük, erősebbnek érzik önmaguk, elmélyült a kapcsolatuk szeretteikkel vagy éppen megszilárdult spirituális vagy vallásos hitük, azaz valamilyen személyiségfejlődésen mentek keresztül. Ebben a folyamatban esszenciális szerepet játszik az, hogy a nehéz esemény megrengeti az emberek alapvető hitrendszerét és sémáit, valamint megkérdőjelezi az a saját életükről mesélt narratívájukat. Ez idővel olyan kognitív folyamatokat indít be, amelyek során valamilyen személyes értelmet keresnek és nagyon gyakran találnak is az elszenvedett veszteségekben, majd lassan helyreáll a világgépük, ami immár sokkal ellenállóbb az elkövetkezendő nehézségekkel szemben.

Az elmúlt néhány évtized kutatásait alapul véve szakdolgozatomban azt vizsgáltam, hogy egy szeretett személy elvesztése, mint az élet egyik legfájdalmasabb élménye, lehet-e táptalaja a fentebb leírt személyiségfejlődésnek, valamint hogy ez a fejlődés hogyan függ össze a bekövetkező haláleset körülményeivel.

Pálfi Antónia (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Implicit tanulást követő felejtési effektus kognitív hátere

Jelen vizsgálatomban az irányított felejtési effektus megjelenését és a kognitív háterét tárgyalom, az implicit motoros tanulást követően. Kíváncsi vagyok arra, hogy a nem tudatosuló motoros tanulás megléte után kapott felejtési hatás,